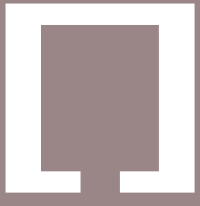

MİMARLIK BÜLTENİ

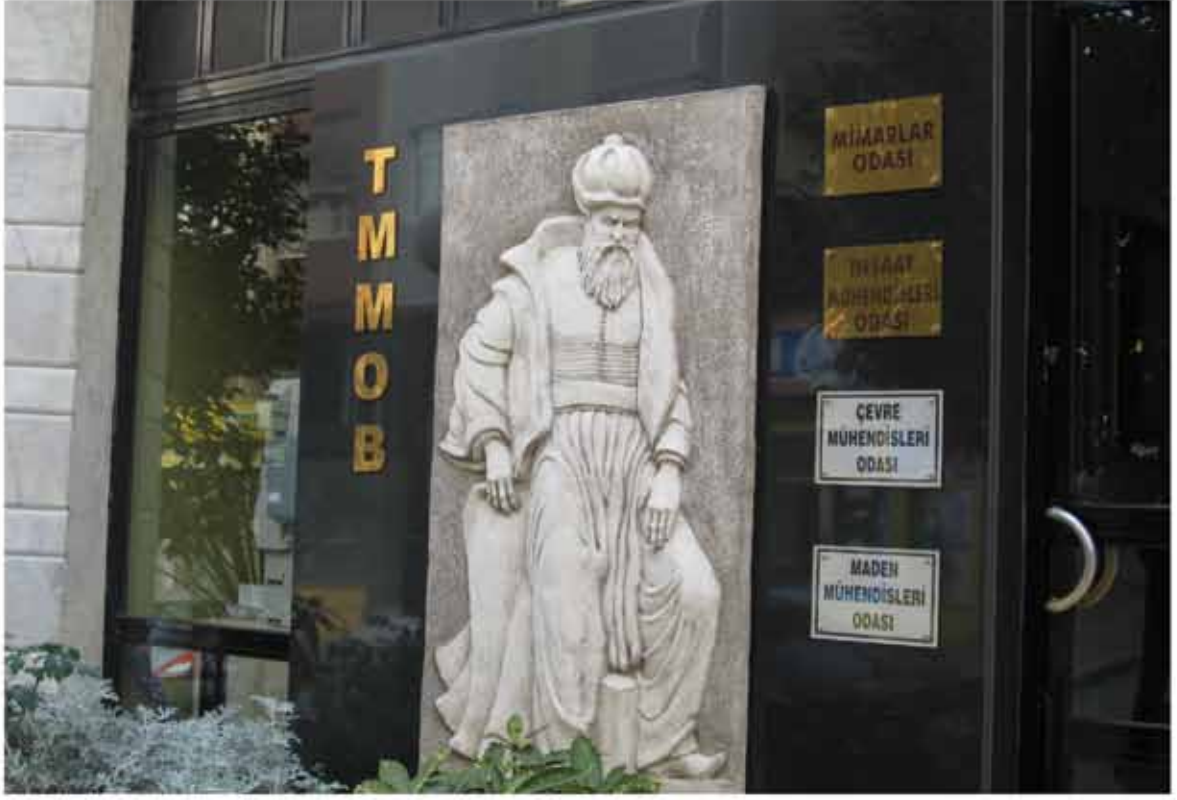
MİMARLAR ODASI
SAMSUN ŞUBESİ

bilgi@samsunmimar.org • www.samsunmimar.org

NİSAN 2013 / 32

- ▶ Ülkemizdeki Rekonstrüksiyon Uygulamalarına Bir Örnek: Üsküdar Aşçıbaşı Camii Rekonstrüksiyonu / Ayten ERDEM
- ▶ Mimarlık, Demokrasi ve Diyojen / Altan KARABULUT
- ▶ Bakırlıazaviye Köyü, Ayancık / Sinop / Embiya SANCAK
- ▶ TMMOB Mimarlar Odası 43. Dönem Genel Kurul Sonuç Bildirgesi
- ▶ “8 Mart Dünya Kadınlar Günü” Basın Açıklaması
- ▶ Bilirkişilik Toplantısı
- ▶ Kent Kültür ve Demokrasi Forumu’nun İkinci Buluşması Trabzon’da Düzenleniyor
- ▶ Mimarlık ve Mühendislik Hizmet Bedellerinin Hesabında Kullanılacak 2013 Yılı Yapı Yaklaşık Birim Maliyetleri
- ▶ Aramıza Yeni Katılan Üyelerimiz

TMMOB MİMARLAR ODASI SAMSUN ŞUBESİ
12. DÖNEM YÖNETİM KURULU

Başkan: Selami ÖZÇELİK
Başkan Yrd.: Aslan KASIMİ
Sekreter: Zerrin ÖZDOĞAN
Sayman: Tuba KARABULUT
Üye: Erdem DURLU
Üye: Mehmet TAŞ
Üye: Evrim TUTKUN GÜLER

Şube: Bahçelievler Mah. Mevlana Cad. Barış Apt.
No: 5/1 İLKADIM/SAMSUN
Telefon: 0 362 231 15 70 - 0 362 231 27 80
Faks: 0 362 231 15 75
e-mail: bilgi@samsunmimar.org
Web: www.samsunmimar.org

TOKAT TEMSİLCİLİĞİ

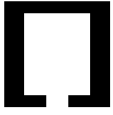
Temsilcilik: Alipaşa Mah. Dr. Remzi Topçam Cad. Samsaroğlu İş Hanı Kat: 3 TOKAT
Telefon: 0 356 212 84 52 Faks: 0 356 212 84 52

AMASYA TEMSİLCİLİĞİ

Temsilcilik: Pirinççi Mah. Habibi Sok. (Bimarhane yanı) No: 1 AMASYA
Telefon: 0 358 218 47 15 Faks: 0 358 218 47 15

SİNOP TEMSİLCİLİĞİ

Temsilcilik: Meydankapı Mah. Bahçeyanı Sok. No: 7 SİNOP
Telefon: 0 368 261 37 09 Faks: 0 368 261 37 09

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü

Mimarlar Odası Samsun Şubesi Adına
Selami ÖZÇELİK

Yayımlayan

Mimarlar Odası Samsun Şubesi Adına
Yayın Komitesi

Yayın Koordinatörü

Zerrin ÖZDOĞAN

Yayın Komitesi

Zerrin ÖZDOĞAN
İsmail SEVİNDİK
Muhammed KONAÇOĞLU
Mehmet TAŞ
Erdem DUMLU

Yayın Yeri

Mimarlar Odası Samsun Şubesi
Bahçelievler Mah. Mevlana Cad. Barış Apt.
No: 5/1 Samsun
Tel: 0 362 231 15 70 - 231 27 80
Faks: 0 362 231 15 75
E mail: bilgi@samsunmimar.org
www.samsunmimar.org

Yayın Türü

Bölgesel, süreli

Baskı

Özdil Basımevi
Galip Dede Cad. No: 77
Beyoğlu 34420 İstanbul
Tel: 0 212 251 83 13

Baskı Tarihi

06.05.2013

Grafik Uygulama ve Yapım

Mimarlık Vakfı İktisadi İşletmesi
Karaköy, Kemankeş Cad. No: 31
Beyoğlu 34425 İstanbul
Tel: 0 212 244 86 87

Mimarlar Odası Samsun Şubesi
üyelerine ücretsiz olarak gönderilir.

Üç ayda bir yayımlanır.

**Yazılarda ileri sürülen görüşlerin sorumluluğu ya-
zarlarına aittir. Dergi adı belirtilmek koşuluyla
alıntı yapılabilir.**

İÇİNDEKİLER

Sunuş / Selami ÖZÇELİK.....	2
Ülkemizdeki Rekonstrüksiyon Uygulamalarına Bir Örnek: Üsküdar Aşçıbaşı Camii Rekonstrüksiyonu / Ayten ERDEM.....	3
Mimarlık, Demokrasi ve Diyojen / Altan KARABULUT.....	11
Bakırlıazaviye Köyü, Ayancık / Sinop / Embiya SANCAK.....	12
TMMOB Mimarlar Odası 43. Dönem Genel Kurul Sonuç Bildirgesi.....	15
"8 Mart Dünya Kadınlar Günü" Basın Açıklaması.....	17
Bilirkişilik Toplantısı.....	18
Mimarlık ve Mühendislik Hizmet Bedellerinin Hesabında Kullanılacak 2013 Yılı Yapı Yaklaşık Birim Maliyetleri.....	19
Kent, Kültür ve Demokrasi Forumu'nun İkinci Buluşması Trabzon'da Düzenleniyor.....	23
Aramıza Yeni Katılan Üyelerimiz.....	24
Karikatür.....	24

Sunuş

SELAMİ ÖZÇELİK

TMMOB Mimarlar Odası Samsun Şube Başkanı

Geçmişte açılan Alışveriş Merkezlerine (AVM) daha büyük yenileri ekleniyor. AVM'lerin beraberinde getirdikleri sorunlar neler? Yer seçimleri ne kadar doğru? Şehrimize ne getiriyor ve neleri götürüyor?

Alışveriş Merkezlerinde (AVM) çok sayıda ve çeşitli dükkanlar bir arada bulunmaktadır ve bu sebeple büyük ve hantal kütleler oluştururlar. Fonksiyonları gereği dışa açık binalar değildir. İnsanların dikkatlerini daha çok alışverişe çekmek için, iç mekânlara odaklanacak şekilde tasarlanırlar. Dışarı ile fazla ilişkileri olmaz. Genellikle şehir dışında yapılırlar; çoğu gelişmiş ülkelerde şehirlerin belirli mesafede dışına yapılmaları yasal zorunluluktur.

Samsun'da yapılan AVM'lere baktığımızda; şehrin içine ve deniz kenarına da yapıldıklarını görüyoruz. Atakum İlçesinde yapılan Yeşilyurt AVM'nin deniz kenarında, etrafındaki binalarla uyumsuz, kocaman bir kütle olarak yapıldığını ve yıllardır trafiği tıkadığını da biliyor ve yaşıyoruz. Canik İlçesinde İncirli (Çanaklı Çeşme) Deresinin ağzında, yasa, yönetmelik ve planlama ilkelerine aykırı olarak yapılan AVM'yi (Lovelet), açılışından bir ay sonra sel suları bastı, büyük zarara yol açtı. Sel gündüz olsa çok sayıda can kaybı olabilirdi. Anayolun kenarında yapıldığından trafik açısından büyük sakıncalar içermektedir. Her an büyük bir kaza olabilir. Canik İlçesinde Eski Garajlar ve Sebze Halinin olduğu yerde yeni açılan AVM (Piazza) ise Canik İlçesinin büyük bölümü ile denizin her türlü ilişkisini kesmiş, ulaşımında büyük aksamalara yol açmıştır.

Örnekler çoğaltılabilir ancak; özet olarak tanımlamaya çalıştığım bu AVM'leri denizin ke-

narına, şehrin önüne yapmak yerine dünyada çoğunlukla yapıldığı gibi şehrin dışında yapabiliydik. Şehrin içinde çarşılarımız ve bu çarşılarda esnaflarımız var. Bu çarşılarda çoğunlukla yörelerimizde ve ülkemizde üretilen ürünleri, yüz yüze görüşerek, istediğimiz her türlü bilgiyi öğrenmek sureti ile alabiliyoruz. Alışveriş merkezlerinde ise çoğunlukla dışardan ithal edilen ürünler satılıyor. Yerli üreticiler raf kiralayarak ürettikleri ürünleri satamıyorlar. İş olanağı yarattığı, çok kişinin iş bulduğu ise doğru değil. AVM'lerde çalışanlarla AVM'lerden dolayı kapanan küçük üretici ve esnaflardan dolayı işsiz kalanları beraber değerlendirmek gerekir. Kapanan yerli üretici ve küçük esnaflardan dolayı işsiz kalanın daha çok olduğunu düşünüyorum.

Yerli üretici ve küçük esnaf vergisini yaşadığı yerde veriyor, yatırımını yaşadığı yerde yapıyor. AVM'lerin sahipleri çoğunlukla yöreden değil, ortakları ise yabancı. Kazandıkları, AVM'lerin olduğu yerde kalmıyor, dışarı gidiyor. Büyük bölümü de ülke dışına çıkıyor. Yerelden dışarı ve yurt dışına sürekli kaynak kaybı oluşuyor. Yerelde işyerleri kapanıyor, işsizlik artıyor.

AVM'ler içe dönük binalardır, dışarı ile çok ilişkileri bulunmaz, Samsun'da olduğu gibi şehir içlerinde ve deniz kenarlarında yapılmaları gerekmez. Özel araçlarla veya toplu taşıma araçları ile ulaşılabilen, şehir dışındaki alanlara yapılabilirler. Unutmayalım ki mahalle bakkalı her zaman mahallededir, dara düşen her mahalleliye anında yardım edebilir, mahallelinin cenazesine de katılır, Alışveriş Merkezlerinde sadece kasada bulunan kasâyere yaptığınız alışverişin parasını ödeyebilirsiniz...

Ülkemizdeki Rekonstrüksiyon Uygulamalarına Bir Örnek: Üsküdar Aşçıbaşı Camii Rekonstrüksiyonu

AYTEN ERDEM

Yar. Doç. Dr., YTÜ, Mimarlık Fak., Restorasyon Anabilim Dalı

I- GİRİŞ

19. yüzyıldan itibaren en çok tartışılan restorasyon uygulaması rekonstrüksiyon yöntemi olmuştur. Kısmen veya tamamen yok olmuş bir yapının ya da kentsel bütünü belgelere dayandırılarak, mevcut eski malzeme ya da yeni malzeme ile yeniden inşa edilmesi olarak tanımlanan rekonstrüksiyon yöntemi restorasyon uygulamaları içinde en radikal yöntemdir. 19. yüzyılda tarihi yapıları "üslup birliğine" kavuşturmak amacıyla yaygın bir biçimde kullanılan ve uygulandığı anıtların tahribine neden olan bu yöntemin 20. yüzyıl başlarında oluşan çağdaş onarım karar ve kartalarında sadece arkeolojik alanlarda bulunan ölü anıtlar için kullanılması kararı alınmıştır¹.

II. Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'nın bombardımanlarla tahrip olan ve neredeyse tümüyle yıkılan tarihi kentlerini canlandırmak ve ihya etmek için kaçınılmaz olarak rekonstrüksiyon yöntemi kullanılmıştır. Bombalanan kent bütünlüğü, bu kentlerde yaşayan insanların geçmişle olan bağlarını sürdürmeleri ve ulusal kimliklerini tekrar kazanmaları için yeniden inşa edilmiştir (Foto 1, 2). Savaş sonrasında "koruma ilkeleri" yeniden gözden geçirilmiş ve 1964 Venedik Tüzüğü ile oluşturulmuştur. Bu tüzükte anıtların sanat eseri olduğu kadar tarihi belge olarak da korunması (Madde 2), yeniden inşa uygulamalarından peşinen vazgeçilmesi, yalnız arkeolojik alanlardaki ölü anıtlar için anastylosis uygulamalarına izin verilmesi (Madde 15)² kararları alınmıştır.

Rekonstrüksiyon eyleminden kaçınılmasının nedeni; yapıldıkları dönemin teknik, estetik ve tarihi niteliklerini taşıyan, ancak bu değerlerini yıkılmaları nedeniyle yitiren kültür varlıklarının yeniden inşası ile ortaya çıkan yeni yapıların günümüze ait, çoğu kez yanlış bilgiler içeren ve izleyenleri yanıltan yapılar olmasıdır (Foto 3, 4). Restorasyon uygulamalarında özenle korunması istenen "tarihi belge", "özgünlük" ve "eskilik" değerlerinin hiç biri bu yöntemle yeniden ihya edilen yapılarda bulunmamaktadır. Re-

konstrüksiyon uygulamalarına gerekçe olarak "duygusallık" "geçmişe duyulan özlem", "ulusal kimlik ve aidiyet kaygıları", "simgesellik", "kent dokusunun ve silüetinin sürdürülmesi gerekliliği" gibi gerekçeler ileri sürülmekte, özellikle savaştan, yıkımlar ve politik dönemeçler sonrasında bu yöntem gerekli bir eylem olarak halk tarafından beğeni kazanmaktadır (Foto 5).

II- ÜLKEMİZDEKİ REKONSTRÜKSİYON UYGULAMALARI

Rekonstrüksiyon uygulamaları ülkemizde de 1970'li yıllardan itibaren 2. grup olarak belirlenen ahşap konutlarda (Foto 6), yeni yapılaşmaya izin verilmeyen Boğaziçi ön görünüm bölgesinde ve mevcut olmayan camilerin ihyasında yaygın olarak kullanılmıştır. Ancak; yeniden yapım uygulamalarında betonarme tekniğinin tercih edilmesi, sadece cephe karakterinin korunmaya çalışılması, özgün plan ve yapım tekniği özelliklerinin göz ardı edilmesi, betonarme tekniği ile geleneksel yapı detaylarını uygulamanın mümkün olmaması gibi nedenlerden dolayı ortaya çıkan yeni yapılar geçmişin kötü bir replikası/ kopyası olmuştur.

Bu olumsuzluklardan dolayı, 1995 yılından itibaren tarihi yapıların yeniden ihyasında geleneksel yapım yöntemlerini kullanmak zorunlu hale gelmiştir (KTVKYK'nun 28.02.1995 gün ve 37 sayılı ilke kararı). Günümüzde de, geçmişte imar faaliyetleri ile doğal afetler sonucunda yıkılan birçok eser ve harap durumdaki ahşap yapı bu yöntemle canlandırılmaya çalışılmakta, ancak özellikle ahşap yapıların yeniden ihyasında geleneksel yöntemler kullanılmaktadır. Geleneksel yapım yöntemleri kullanılmasına rekonstrüksiyon yönteminin özgünlük, eskilik ve tarihi belge değerlerinin korunması ilkeleri ile çeliştiği gerçeği değişmemekte, geçmişin kötü replikaları ile geçmişe duyulan özlem giderilmeye çalışılmaktadır. Bu makalenin konusu olan Üsküdar Aşçıbaşı Camisi de "cami yapma ve yaşatma dernekleri" tarafından yaptırılan sayısız cami rekonstrüksiyonlarından biridir. Bu yeniden yapım

¹Erder, 1975, s.284, 293-294 (Atina Konferansı ve Carta Del Restauro - Madde 2,3).

²Ahunbay, 2004, s.150-152.

<< uygulaması, Aşçıbaşı Camisi'nin mevcut kısımlarını koruyabilmek amacı ile yapılmıştır.

III- AŞÇIBAŞI CAMİİ BELGELEME RAPORU

Aşçıbaşı Camii; Kapıağası Mevkii, Aşçıbaşı Mahallesi'nde, İnadiye Camii Sokak üzerinde bulunmaktadır. Geçmişte 2 katlı, ahşap çatıklı olan Cami, terk edildiği için zamanla harap olmuş ve yıkılmıştır³ (Foto 7, 8). Yapının inşa tarihi ile banisi kesin olarak bilinmemekte, Aşçıbaşı Pervane Mehmet Ağa tarafından 16. yy sonlarında⁴ ya da Sultan IV. Mehmet döneminde aşçıbaşı olan Mehmet Ağa tarafından 17. yüzyıl ortalarında yaptırıldığı düşünülmektedir⁵. Sultan III. Ahmet döneminde aşçıbaşı olan Selim Ağa ise 1711 yılında yapının minberini yaptırmıştır. Cumhuriyet döneminde kadro harici bırakılan Cami, 1943 yılında satılmıştır⁶. Aşçıbaşı Camii rölövesi ve restorasyon projesi; Yıldız Teknik Üniversitesi Döner Sermaye İşletmesi vasıtasıyla "Mimarlık Fakültesi, Restorasyon Anabilim Dalı'nda" hazırlanmış olup, İstanbul III No'lu Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 23.07.1992 tarih ve 4927 sayılı kararı ile onaylanmıştır. Yapı, 1993 yılında yeniden yapılmıştır.

Rölövenin yapıldığı 1992 yılında, Aşçıbaşı Camisi'nin sadece İnadiye Camii Sokağı'na bakan batı duvarının kısmen mevcut olduğu, yapı temelinin doğudaki ve güneydeki yapılarla bitişik düzende konumlandığı ve zeminde küfeki bilezikli bir kuyunun bulunduğu görülmüştür (Çizim 1, Foto 8, 9, 10). Yapının zemin kat seviyesindeki dış ebatları ile kapladığı alanın sınırları kısmen mevcut olan temel izlerinden faydalanılarak saptanmıştır. Ayrıca, kuyu bileziği esas alınarak zemin kat döşeme seviyesi ve bu seviye ile hazire zemini arasındaki kot farkı belirlenmiştir. Rölöve tarihinde, yapının kısmen ayakta olan küfeki duvarının başlangıç kısmının yıkık olduğu, kalan kısmının da pencere üst silmesine kadar yükseldiği görülmüştür (Foto 11). Tümüyle akça geçmez tekniği ile örülmüş olan taş duvarda giriş kapısının sol tarafının hazire, sağ tarafının ise cami zemin kat duvarı olduğu anlaşılmıştır. Duvar üzerinde hazire pencereleri, basık kemerli cami giriş kapısı ve cami zemin kat pencereleri bulunmaktadır. Giriş kapısının sağında iki

adet musluk deliği ve bezemesi bulunan mermer bir sebil teknesi yer almaktadır. (Foto 12). Pencereler başlangıç ve bitim seviyelerini duvar boyunca uzanan kesme taş silmeler belirlemektedir. Özgün niteliklerini büyük ölçüde korumuş olan duvarda, taş sıralarının korozyondan dolayı yer yer kavislendiği ve bazı taş yüzeylerinin de tabakalar halinde ayrıştığı görülmektedir.

IV- AŞÇIBAŞI CAMİSİ RESTİTÜSYON VERİLERİ, REKONSTRÜKSİYON UYGULAMASI KARARLARI

Aşçıbaşı Camisi için hazırlanan restorasyon projesinde ilke olarak mevcut duvarın özgün niteliklerini korumak, Cami'ye ve İnadiye Camii Sokağına yitirmiş oldukları değerleri yeniden kazandırmak amaçlanmıştır. Yapının restitüsyonu için gerekli veriler; yapının günümüze gelebilen İnadiye Camii Sokak cephesindeki kesme taş zemin kat duvarından, temel izlerinden, yapının güney cephesine bitişik komşu ahşap binadan ve yapının geçmişteki mimari üslubunu ve yapım tekniğini gösteren tek bir fotoğraftan elde edilebilmiştir (Foto 13). 1940'lı yıllara ait olduğu düşünülen bu fotoğrafta cami ile yanındaki ahşap evin İnadiye Camii Sokak üzerindeki giriş cepheleri belgelenmekte ve her iki yapının da üçgen çıkıntılarla sokağına perspektif kazandırdıkları görülmektedir. Yeniden ihya uygulaması için çok önemli bir belge olan bu fotoğraftan Aşçıbaşı Camisi'nin zemin katı kârgir, üst katı ahşap karkas olarak yapılmış 2 katlı bir yapı olduğu, sokağına taşan üçgen çıkıntısının giriş kapısının sağına ve soluna yerleştirilen 4 adet ahşap eliböğünde ile desteklendiği, çıkma seviyesinin zemin kat pencerelerinin üzerindeki taş pencere silmesi ile aynı seviyede olduğu, ahşap kaplamalı üst kat cephesinde 2 sıralı 4'er adet pencere bulunduğu ve ahşap lokmalı parmaklıkları bulunan alt sıra pencerelerinin üst sıra pencerelerinden daha yüksek tutulduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca, yapının saçak seviyesi ile yanındaki ahşap evin saçak seviyesi yaklaşık olarak aynı kotta olduğu, iki yapı arasında, küfeki zemin kat duvarının biraz gerisinde, üzeri sıvalı kârgir bir minare yükseldiği, minare kaidesinin zemin kat duvarının bitimi ile aynı seviyede sonlandığı, minare şerefesinde ise küfeki taşından yapılmış basit bir korkuluğun bulundu-

³Aşçıbaşı Camisi'nin 1943 yılında yıktırıldığı iddia edilmekle birlikte (Haskan, 2001, s.76), İstanbul Vakıflar Bölge Müdürlüğü'ndeki kayıtlarda yapının bu tarihte terk edildiği belirtilmektedir.

⁴Haskan, 2001, s.76.

⁵Ayvansaraylı 1865, s.223; Öz, 1987, s.6.

⁶Öz, 1987, s.6.

ğu, başlangıç kısmı fotoğrafın çekildiği tarihte de yıkık olan hazire duvarının kesme taş harpuşta ile tamamlandığı görülmektedir.

Yapının geçmişteki plan şeması hakkında bilgi ve belge elde edilememiştir. Alınan restitüsyon kararları İnadıye Sokak cephesine ilişkin kararlar dışında genellikle faraziye dayanan kararlardır. 1940 tarihli eski fotoğraftan; zemin katın camiye giriş katı olarak kullanıldığı, üst katın ibadete ayrıldığı ve üst katta iki sıralı pencere düzenine uygun olarak kadınlar için ayrılmış asma bir kat bulunduğu anlaşılmaktadır. Yine bu fotoğrafa bakarak yapının üst kat seviyesinde, sadece sokağa doğru değil, hazireye doğru da çıkma ile genişlediği, eli böğründelerin bu nedenle büyük kesitli yapıldığı düşünülmektedir. Fotoğraftan ve mevcut buluntulardan plan düzeni hakkında edinilen bilgiler bunlarla sınırlı kalmıştır. Plan düzenini oluşturan kadınlar mahfelinin, merdivenlerin, mihrap, ve minberin yerleri ve biçimleri saptanamamış, dolayısıyla restorasyon planlarında "olması gereken yerlere" yerleştirilmişlerdir (Çizim 2). Zemin kat planında; mevcut giriş kapısının açıldığı giriş taşılığının sağında, mevcut su kuyusu çevresinde "abdest alma mahalli" düşünülmüş, L biçimindeki ahşap merdiven için ise kapının tam karşısındaki sağır duvar uygun bulunmuştur. Hazireye çıkış kapısı, merdiven altına gelecek şekilde kuzey duvarının sağ köşesine açılmıştır. Üst kat planında mihrap, dışa doğru biraz çıkıntılı olarak güney duvarına, "kadınlar mahfeli" olarak kullanılacak asma kat ile bağlantıyı sağlayan ahşap merdiven ise doğu duvarına yerleştirilmiştir (Çizim 3). Minareye çıkış da bu kat seviyesinden minareye açılan bir kapı ile sağlanmıştır. Asma kat ise kuzey ve doğu duvarına paralel konumda düşünülmüş ve ahşap dikmelerle desteklenmiştir.

Cami'nin yeniden yapım sisteminin - bu tarihte yeniden yapım uygulamalarında özgün malzeme ve yapım tekniğinin kullanılması zorunluluğu bulunmadığı için- zemin katta betonarme, üst katta ise yığma kârgir olması önerilmiştir. Zemin kat ile üst kat arasında kirişsiz, betonarme plak döşeme, ahşap dikmelere ve beden duvarlarına taşıtılan kadınlar mahfelinde ise ahşap kirişli döşeme yapılması düşünülmüştür. Yapı, ahşap asma çatı ile tamamlanmış, üst kat tavanının çıtalı ahşap tavan olması önerilmiştir. Zemin kat seviyesinde yapının taşıyıcı sisteminden bağımsız olarak betonarme bir kaide üstüne oturtulan minarenin ise üst kat seviyesinden itibaren yığma sistemde yapılması uygun bulunmuştur.

Yapının sokağa bakan batı cephesi ile hazireye bakan kuzey cephesi dışında kalan diğer cephesinin bitişik düzenli, sağır cepheler oldukları anlaşılmıştır. Sokak cephesi eski fotoğrafına uygun bir şekilde düzenlenmiş, saçak seviyesinin güneydeki ahşap evin saçak seviyesini geçmemesine dikkat edilmiştir (Çizim 4). Pencere ve parapet yükseklikleri eski fotoğraftaki ahşap kaplamalar sayılarak saptanmıştır. Cami giriş kapısı olarak mevcut kapının cilalanıp, kullanılması düşünülmüştür. Minarenin dış yüzeyine horasan harçlı sıva yapılması, şerefe korkuluğunun küfeki taşından olması ve kurşun kaplamalı bir külahla tamamlanması önerilmiştir. Hazire duvarının yıkık olan başlangıç kısmının küfeki kırıklı imitasyon taş malzeme ile penceresiz düzende yapılması ve bir kademe ile özgün duvar dokusundan ayrılması, hem mevcut hem de yapılacak olan hazire duvarının küfeki kırıklı imitasyon harpuşta ile tamamlanması düşünülmüştür. Yapının hazireye bakan kuzey cephesine ilişkin belge ve bilgi elde edilememiştir (Çizim 5). Dolayısıyla bu cephede de sokak cephesinin verileri esas alınarak oluşturulmuş, üst kata ahşap kaplama, zemin kata ise küfeki pirinçli harç ile taraklı sıva yapılması önerilmiştir.

V- REKONSTRÜKSİYON UYGULAMASINDAN SONRA AŞÇIBAŞI CAMİSİ

İstanbul Vakıflar Bölge Müdürlüğü denetiminde 1993 yılında gerçekleştirilen yeniden yapım uygulaması onaylı projenin ana ilkelerine bağlı kalmadan yapılan başarısız bir uygulamadır. Bu dönemde ilgili belediyenin ve müellif mimarın uygulamayı denetleme yetkileri olmadığı için, restorasyon projesine bağlı kalınmamıştır. Zemin kat camiden ayrı bağımsız bir mekân olarak düşünülmüş, zemin kat ile üst katın merdivenle sağlanan bağlantısı tamamen koparılmıştır. Bir başka deyişle, üst kata çıkışı sağlayan merdiven yapılmamıştır. Zemin kat plan düzeni içinde yer alan abdest alma mahalli de yapılmamış, mevcut su kuyusu tamamen kapatılmıştır. İbadet mahalline girebilmek için önce zemin kattan hazireye çıkmak, sonrada hazirenin kuzeydoğu duvarına bitişik olarak yapılan merdivenle yukarı çıkıp, kuzeybatı cephesine açılan bir kapı ile içeri girmek gerekmektedir (Foto 14). Yapının dışına yapılan merdiven nedeniyle kuzey cephesinde, üst kat ile zemin kat pencerelerinin ve hazireye açılan zemin kat kapısının yerleri değiştirilmiş ve merdiven bitiminde üst kata giriş kapısı açılmıştır. Kadınlar mahfeli ile mahfele çıkış merdiveni de projede önerilenden farklı yerlerde yapılmıştır.

<< Yeniden inşa için önerilen yapım sistemine uyulmamış, yapı tümüyle betonarme sistemde yapılmıştır. Bu nedenle, üst kattaki cami mahallinin ortasından betonarme bir kolon yükselmekte ve mekân bütünlüğünü bozmaktadır (Foto 15). Ahşap direklere taşınması önerilen kadınlar mahfelinin döşemesi ile üst kat tavan döşemesi de betonarme plak olarak yapılmış, caminin çatısı betonarme döşemeye oturtulmuştur. Yeni yapı önerilen yapıdan 1 metre daha yüksek yapılmış ve bu nedenle pencere sıraları arasındaki yükseklik arttırılmıştır. Zemin kat pencerelerinin üzerindeki taş silmenin hemen üstünden başlaması gereken üst kat çıkması, 20 cm daha yüksekteki harpuşta üzerinden başlatılmıştır (Foto 14, 16). Yapının üçgen çıkması sokağa doğru geçmişte olduğundan daha az taşınmış, çıkma altında eliböğründeler yerine rastgele yerleştirilen göstermelik destekler kullanılmıştır. Yapı cepheleri özgün kaplamalardan daha dar ahşap malzeme ile kaplanmıştır. (Foto 14, 16, 17). Üst kattaki alt sıra pencerelerinde mevcudiyeti görülen lokmal ahşap parmaklıklar yapılmamıştır. Özgün hazire duvarı ile yeni eklenen kısmın fark edilebilmesi için önerilen kademeli duvar bitimi ve imitasyon malzeme kullanımını dikkate alınmamış, tamamlama imitasyon malzeme yerine küfeki taşı ile yapılmış, penceresiz yapılması önerilmesine rağmen pencere yapılmıştır. Minare dış yüzeyinin Horasan harcı ile sıvanması gerekirken çimentolu harç ile sıvanmış, sıva üzerine de kesme taş duvar izlenimi veren derzleme yapılmıştır. Uygulamadaki bütün bu olumsuz hususlara rağmen "Aşçıbaşı Camisi" İnadiye Cami Sokak silüetine katkı sağlamakta ve sağ yanındaki ahşap ev ile uyumlu birliktelik oluşturmaktadır (Foto 18).

VI- SONUÇ

"Aşçıbaşı Camii yeniden yapım uygulamasının başarısız olma nedenlerinin başında, uygulamanın yapıldığı 1993 yılında "yeniden yapım" uygulamalarını bilimsel bir temele oturtacak, ehil kişiler tarafından yapılmasını ve denetimini sağlayacak yasal tanımın henüz yapılmamış olması gelmektedir. "yok olan tescilli yapılara ilişkin işlemler" ancak 1995 yılında yasal çerçeveye oturtulmuş ve Kültür Bakanlığı, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu "**Yok olmuş tescilli yapının gerek kültür varlığı niteliği, gerekse kültürel çevreye olan tarihsel katkıları açısından yeniden ihyasında yarar görülüyorsa, mevcut belgelerden yararlanmak sure-**

tiyle parselde daha önce bulunduğu yerde ve yapı oturma alanında, eski cephe özelliğinde, aynı gabaride, özgün malzeme ve yapım tekniği kullanılarak kapsamlı bir restitüsyon etüdüne dayalı bir rekonstrüksiyon uygulaması için Koruma Kurulu kararı doğrultusunda izin verilebilir" kararını almıştır (28.2.1995 gün ve 378 sayılı ilke kararı). Denetim konusundaki yasal eksiklik ise 5.11.1999 gün ve 660 sayılı ilke kararı ile giderilmiş, belediye ve valiliklere verilen denetim yükümlülüğünün yanı sıra müellif mimara da denetim yetkisi verilmiştir⁷. Ancak, koruma uygulamalarının koruma konusunda uzman kişiler tarafından yapılması gereği hala yasal bir zorunluluk olmamıştır.

Günümüzde İstanbul başta olmak üzere bütün tarihi kentlerimizde yeniden yapma uygulamaları hız kazanmıştır. Özellikle İstanbul için hazırlanan koruma imar planlarında birçok yok olmuş yapı yeniden ihya edilmek istenmektedir. Bugünkü kent dokusu içinde orijinal yerini, başka bir yapı yapılması, yol geçirilmesi veya yeşil alan olarak kullanılması nedeniyle kaybetmiş, yeterli bilgi ve belgesi olmayan, kentli belleğinde izi bulunmayan eserlerin, özellikle mescitlerin yeniden yapımları ile özgüne ulaşmak, geçmişe dönmek olanaksızdır. Deprem, yangın, savaş, bilinçsiz imar faaliyetleri, kasıtlı yıkım gibi felaketlerle yok olmuş yapıları, sokakları, kentleri canlandırmak, tarihi dokularda sürekliliği sağlamak için yeniden yapım /rekonstrüksiyon yöntemini kullanmak kaçınılmaz olmakla birlikte, bu yöntem mümkün olduğu kadar az tercih edilmeli, kısıtlı olanakların onarıma ihtiyacı olan mevcut tarihi yapıların onarımı için kullanılması tercih edilmelidir.

KAYNAKLAR

- Ahunbay, Zeynep; **Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon**, Yem Yayınları, 1996, İstanbul.
- Ayvansarayi Hafız Hüseyin; **Hadikat-ül Cevami 1-2**, Matbaa-i Amire, 1865, İstanbul.
- Erder, Cevat, **Tarihi Çevre Bilinci**, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Yayınları, 1975, Ankara.
- Haskan, Mehmet Mermi; **Yüzyıllar Boyunca Üsküdar**, Üsküdar Belediyesi Yayınları, 2001, C.1 s.75-77.
- Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müd.; **Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu İlke Kararları**, Ankara, 2009.
- Öz, Tahsin; **İstanbul Camileri**, Cilt 2, Türk Tarih Kurumu Yayınları, 1987, Ankara.

⁷KTB, Kültür Varlıkları ve Müzeler Müdürlüğü, 2009, s.15

Foto 1. Varşova, II. Dünya Savaşı sonrası yeniden yapılan kent merkezi, 2012.

Foto 2. Berlin, Nikolai-Veirtel, geçmişteki Berlin'e öykünümlük 1984'te yapıldı, 2012.

Foto 3. Sinop, II. grup yapı, yeniden yapım öncesi (Samsun KTVKBK arşivi).

Foto 4. Sinop, II. grup yapı, yeniden yapım sonrası (SKTVKBK arşivi).

Foto 5. Mostar Köprüsü, 1993 yılında yıkılan köprü 1997 yılında yeniden yapıldı, 2011.

Foto 6. İstanbul, Soğukçeşme Sokağı, 1985-1986 arasında yeniden yapıldı, 2010.

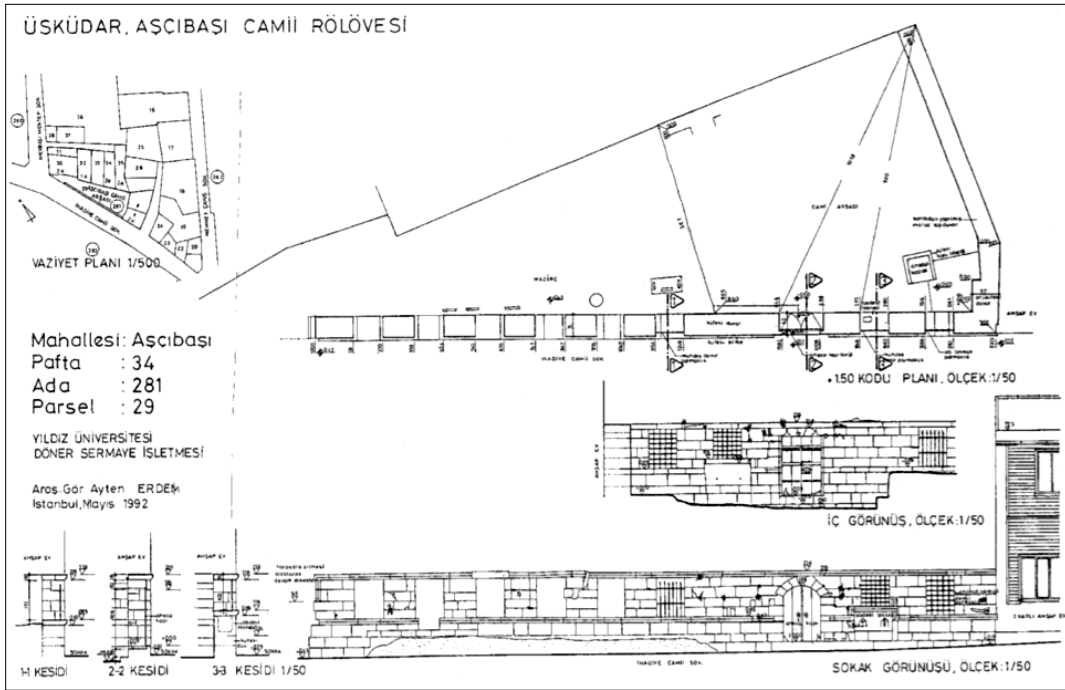
<<

Foto 7. Aşçıbaşı Camisi zemin kat duvan ve komşu bina, 1992.

Foto 8. Aşçıbaşı Camisi'nin boş parseli, 1992.

Çizim 1. Aşçıbaşı Camii rölövesi (Erdem).

Foto 9. Aşçıbaşı Camii, İnadiye Camii Sok. görünümü, 1992.

Foto 10. Aşçıbaşı Camii parseli içindeki kuyu ve sebil teknesi, 1992.

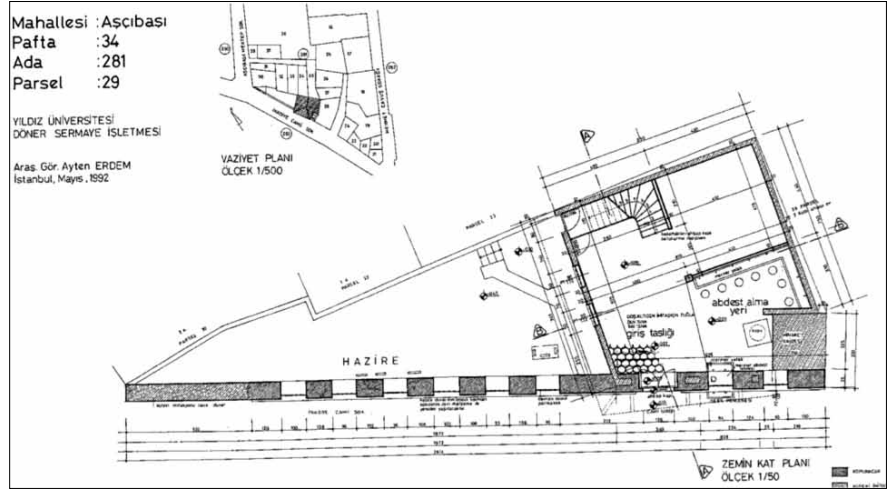
Foto 11. Aşçıbaşı Camii hazire duvarının yıkılmış kısmı, 1992.

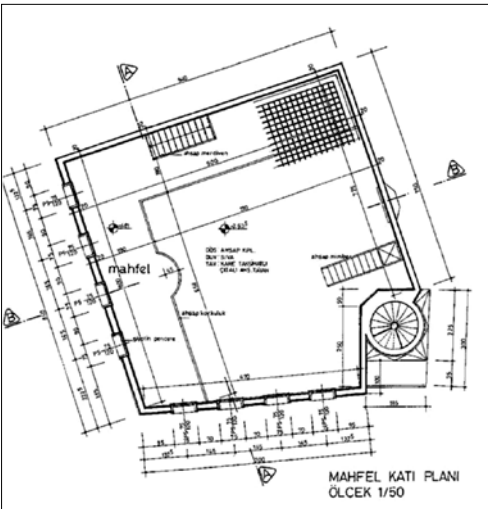
Foto 12. Aşçıbaşı Camii giriş kapısı ve şerbet teknesi, 1992.

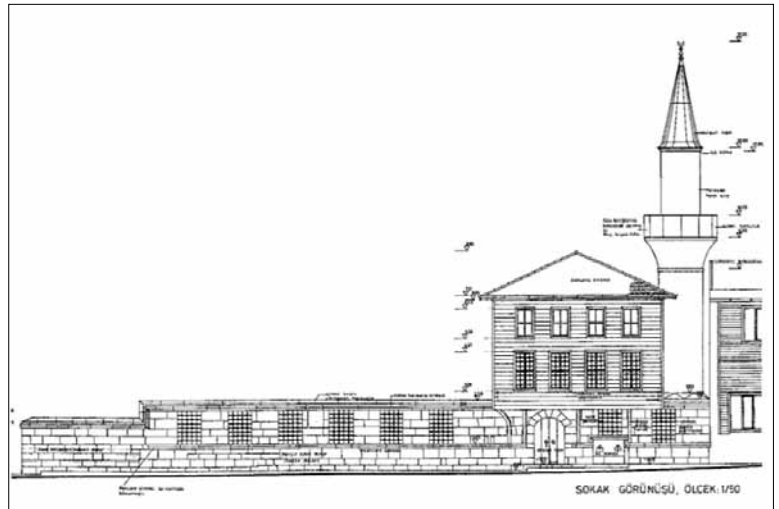
Foto 13. Aşçıbaşı Camii, 1940'lı yıllarda.

Çizim 2. Aşçıbaşı Camii, Zemin Kat Rekonstrüksiyon Planı (Erdem).

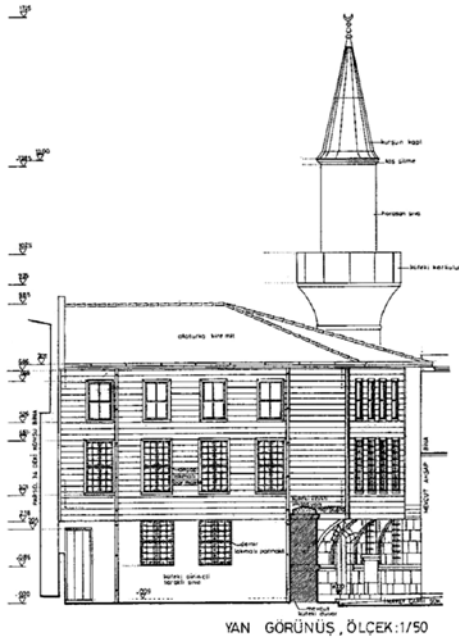

Çizim 3. Aşçıbaşı Camii, Üst Kat Rekonstrüksiyon Planı (Erdem).

Çizim 4. Aşçıbaşı Camii Giriş / Sokak Cephe Rekonstrüksiyonu (Erdem).

<<

Çizim 5. Aşçıbaşı Camii, Hazire/Kuzey Cephe Rekonstrüksiyonu.

Foto 14. Aşçıbaşı Camii, Hazire (Kuzey) Cephesi, 2004.

Foto 15. Aşçıbaşı Camii, İç Görünüm, 2004.

Foto 16. Aşçıbaşı Camii, hatalı eliböğünde detayı, 2004.

Foto 17. Aşçıbaşı Camii, Hazire ve Sokak cepheleri, 2004.

Foto 18. İnadiye Cami Sokak günümüzde.

Mimarlık, Demokrasi ve Diyojen

ALTAN KARABULUT

Mimar

Son yıllarda belediyelerimizin empoze ettiği kavramlardan biri de **"marka kentler"** kavramıdır. Kentlere paha, değer, mal gözüyle bakan bu maddeci yaklaşımlar ne derece doğru? Bu kavram bana 2010 yılında Sinop'ta yapılan **"Kent Kültür ve Demokrasi Forumu"** nu hatırlattı. Sinop Kalesi'ne çarpan dalganın sesini, Sinop Cezaevi'ndeki değerlerimizin işkence seslerini bir kez daha duydum.

Mimar, her şeyi en ince ayrıntısına kadar düşünen insandır. Mekânla mekânın, mekânla insanın ilişkisini kurgular.

Diyojen, hayatını bir fıçının içinde çırılçıplak geçirmiş, bütün doğal ihtiyaçlarını sokakta, insanların içinde karşılayan Sinoplu bir filozof. Bugünkü değer yargılarına göre anormal bir adam, deli de denebilir. Bugünkü değer yargılarıyla geçmişte yaşamış ve insanlığa büyük insanî felsefeler bırakmış bir insanı yargılamak ne derece doğru.

Sinop; üç tarafı da denizle çevrili bir yarım ada. Onlar ise ada diyor. Sinop'a 300 metre denizlerin birbirine yaklaştığı kara parçasından giriliyor ve çıkılıyor. Sinop tarihinde kendi parasını bile bastırmış özerk bir devlet. Ordu, Giresun ve Trabzon'u da Sinoplular kurmuş.

Sinop Kalesi, MÖ. 7. yüzyılda yapılmış.

Sinop Cezaevi, Türkiye'nin en ünlü cezaevlerinden biri. Başta Sebahattin Ali, Nazım Hikmet gibi ünlüleri misafir etmiş, dizi ve sinemalara mekân olmuş bir cezaevi.

Hamsiköy doğal bir park, Akçaburun güzel bir koy.

Sinop'ta Amerikan Üssü yaklaşık 45 yıl çalışmış. Sinop Havaalanı Amerikalılardan kalmış, sulak alanları kurularak yapmışlar. Sinop tarihi eserlerini yeterince koruyamamış ama yine de çok tarihi eseri var.

Sinop'a mobil santraller, termik santraller yapmak isteniyor. Sinop'ta birçok canlıya hayat ve-

ren doğal sulak alanlar yok ediliyor. Birçok sivil toplum örgütü, bu santrallere karşı ve doğal yaşamın yok olmaması için mücadele veriyor.

Forum'da öne çıkan düşünceler; Geçmişti yaşatmak geçmişteki cumbayı yapmak değildir, o kültürü yaşatabilmektir. Fıçı'yı kendine ev yapmış Diyojen'i anladığımızda, Sinop Cezaevi'nde mahkum olmuş Sebahattin Ali'nin, Nazım Hikmet'in bu vatan için hayallerini anladığımızda, o Sinop Kale surlarında, hapisane duvarlarında onların seslerini, çığlıklarını duyabildiğimizde Sinop gerçek Sinop olabilecektir.

Tarihi eserleri, yabancı turistler için değil, turizm için değil; o sesleri, o yaşamışlıkları, o çığlıkları duyabilmek için, geçmişimizle köprü olması için, geçmişe vefa için, her şeyden önce insan olabilmemiz için korumalıyız. Kültürümüz, tarihimiz, geçmişimiz pazarlanması gereken bir "mal" bir "marka" değildir. Onlar bizi biz yapan, bizi insan yapan, bizi geleceğe taşıyacak olan değerlerimizdir. Sırf geçmişimiz olduğu için korunmalıdır. Sırf o taşın, o duvarın çığılığı için korunmalıdır. Surdaki, duvardaki o çığlık duyulmalıdır. Mimarların görevi de belki de o tarihi duvarlardaki çığlıkları topluma duyurabilmektir.

Forumun sonunda Mimar Cengiz Bektaş; **"Ne olur sur duvarlarının, hapis duvarlarının çığlıklarını duyalım. Sebahattin Ali'nin deniz dalgalarının hapisane duvarlarına vurmasını 'Aldırma Gönül Aldırma' şii-rinde anlattığı gibi. Yüzyıllardır deniz dalgaları sur duvarlarına vuruyor. Sinop'ta dalga sesi, mahpus yatmış değerlerimizin, işkencelerdeki sesi birbirine karışmış. Tarihten gelen seslere kulağı kapalı toplumlar; tarihte yok olmuş toplumların listesinde yer alabilirler ancak. Seslere kulak tıkamayalım. Bizlere empoze edilen rollere uymayalım. Emperyalist dillerle konuşanlara tarihi tokadımızı atalım. Diyojen'in dediği gibi, Sebahattin Ali'nin dediği gibi."**

Bakırlızaviye Köyü, Ayancık/Sinop

EMBİYA SANCAK
Yük. Müh. Mimar

Sinop ilimize 76 km, Ayancık ilçemize 22 km uzaklıkta olan Bakırlızaviye Köyü; Çangal Dağı'nın kuzeyinde, denizden 600 metre yükseklikte, meyilli arazide konumlanan orman içi köyüdür.

Bu köy, Gökırmak vadisini Karadeniz'e bağlayan, tarihte Sakız-Ayancık Kervanyolu, günümüzde ise Ayancık-Kastamonu karayolu üzerindedir.

Köy mezarlığında yapılan arkeolojik incelemeden elde edilen bilgilere göre köyün kuruluşu 17. yy. sonlarına tarihlenebilir.

Zaten köyün bağlı olduğu Ayancık ilçesi 1860 yılında merkez olarak seçilmiştir.

Bakırlızaviye Köyü'nde bulunan Kırım'lı Veli Dede mezarının türbe olarak kabul edilmesi,

burada bulunan pınarın ziyaret suyu muamelesi görmesi ile köyün manevi cihetle de merkez olduğu anlaşılmaktadır.

Çangal ve Zindan Dağları ülkemizin zengin orman varlığına sahiptir. Sarıçam, karaçam, göknar, kayın, meşe ağaç türlerine sahip olan ormanlar nedeni ile 1926 yılı ve sonrasında kereste sanayii Ayancık'ta kurulmuştur.

Ülkemizde 1926 yılında Türkiye Kibrit Fabrikaları sanayi kereste fabrikası Ayancık'ta kurulmuştur.

Fabrika ve orman istihsalı 1928 yılında Zingal T.A.Ş. şirketine kiralanarak aşırı orman kırımı sebebi ile 1945 yılında sözleşme fesih edilerek acı bir tecrübe burada yaşanmıştır.

Bakırlıziyve köyünde geleneksel konut.

Bugün ise Çandal-Zindan Dağları ormanlarının başına gelenler, o günün anıları havai hatlar, dekovil hatları, kullanılan makineler ile orman müzesinin geliştirilmesi iyi ve farklı bir örnek olabilir.

Bağrında Bakırlıziyve köyünün bulunduğu Çangal Dağı ormanlarının ünü eskiden yurt dışına taşınmıştır. Bugün ise ormanlarımızı ve kırsal mimari mirasımızı koruyarak ve kullanıp yaşatarak aynı üne kavuşabiliriz.

Bölgede bulunana diğer yapı malzemesi türü ise taştır. Ayancık bölgesi metamorfik (başkalaşım) kayaçlarının bulunduğu jeolojik yapıya sahiptir. Çatılarda kullanılan metamorfik kayaç, kayrak taşı yani sleyttir.

Kayrak taşlarının inceleri, ortalama 3-4 cm olmaları, ahşap malzemeli çatıların örtüsü olarak kullanılmıştır.

Zamanla yosun tutan çatılar nedeni ile binalar doğaya tam uyumlu (kamuflej) hale gelmiştir.

Arazi meyilli olduğu için binaların temelleri, istinat duvarları, toprağa değen tüm duvarlarda taş malzeme ve bağlayıcı olarak da samanlı kil kullanılmıştır. Çoğu kez de bağlayıcı kullanılmamıştır.

Duvar taşları genellikle 15-20 cm kalınlıkta, 30-40-50 cm genişlikte ve bir insanın kaldırabileceği ağırlıkta taşlardan seçilmiştir. Düz ve geniş yüzey sebebiyle düşey yükler ile duvarlarda kayma önlenmiştir.

Binalarda yaşam katına, yani yol kotuna çıkıncaya kadar meyil nedeni ile üç kat yapılması zarureti ortaya çıkmıştır. Bu katlar ahır ve depo olarak değerlendirilmiştir.

Bakırlıziyve köyünde serender.

Binaların toprağa değmeyen duvarlarında taşıyıcı ve bölücü duvarlarda ağaç tomruklar olduğu gibi kullanılmıştır. Genellikle ortalama 15 cm çaplı ağaçlar birbirine geçirilerek taşıyıcı ağaç duvarlar oluşturulmuştur.

Bazı binalarda taş temeller üzerine ahşap karkas yöntem kullanılmıştır. Dış duvarların dışında ahşap bölmeler arasında taş ve tuğla dolma yöntemi ile cephe duvarları yapılmıştır.

Dış duvar malzemesi olarak kullanılan diğer bir sistem ise taşıyıcı ahşap karkas üzerine lamba-zıvana geçmeli tahta dış duvar kaplama yapım tekniğidir.

Pencerelerde ahşap denizlik ve ahşap söveler yaygın şekilde kullanılmıştır. Ahşap bölme duvarlar bina içerisindeki başlıca malzemedir.

Binaların çatı taşıyıcıları ağaçtır. Çatı örtüleri önceleri kayrak taşıdır. Sonraları kiremit kullanılmıştır. Son zamanlarda sac örtü malzemesi ile tamir-bakım yapılmıştır. Hatta maalesef cephelerde pvc kaplamalar yapılmıştır. Miras yoluyla binalar bölünerek bir kısmı doğal şekilde korunurken, diğer kısmında pvc kaplama yapılarak, düşündürücü ve komik bir durum ortaya çıkmıştır.

Samsun Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından, 12.09.2008 tarih ve 1815 sayılı karar gereğince 8 no'lu parseldeki mezarlık, kültür varlığı olarak tescil edilmiştir.

Tescil edilen bu mezarlığın önünde yapılan camii için vatandaşlara teknik destek verilmediği ve yol gösterilmediğinden, hayır amaçlı fakat kötü bir bina ortaya çıkmıştır.

<<

Bakırlıazaviye köyünde pencere detayı.

Bakırlıazaviye köyünde yaşam, pekmez yapımı.

Bakırlıazaviye köyünde samanlık.

Köyde insanların ihtiyaçlarına uygun binalar yapılmıştır. Bunlar;

1. Köy evleri: Plan tipleri ve büyüklükleri farklı olup, arsasının durumuna göre şekillenmişlerdir.

2. Ambarlar (Serender): Karadeniz coğrafyasında sıkça rastlanan, tamamen hissedilen ihtiyaçtan "ortak aklın ortaya koyduğu", yöresel malzemenin ve ustasının özelliklerini taşıyan tipik kırsal mimari eserlerimizdir. Burada çatı örtüsü kayrak taşıdır. Kemirgen engel bariyeri, daha kalın ve geniş kayrak taşıdır.

3. Fırınlar: Hemen hemen her evin fırını bulunmaktadır. Fırının önündeki sundurma altı, özellikle pekmez yapım yeridir. Tüm duvarlarında ve çatı örtüsünde taş malzeme kullanılmıştır.

4. Samanlıklar: Genellikle evlerden uzakta ve tarla içinde yapılmışlardır. Ancak köy içinde

Bakırlıazaviye köyünden genel görünüş.

daha özenli yapılmış örnekleri de bulunmaktadır.

5. Çeşme, yol ve mezarlıklar: Köyde halen daha debisi yüksek olan su kaynağı ve çeşmeleri mevcuttur. Köy içinde yol kaplamalarında düz taş malzeme ile kaplama, basamak yapılmıştır.

Sonuç olarak Bakırlıazaviye Köyü; doğal yapısı, doğal yaşamı, özgün kırsal mimarisi bakımından değerlendirilmeye aday, doğan ve kültür turizmi için Sinop İlimizin önemli bir değeridir.

En az 300 yıllık olan yöresel, özgün ve kırsal mimari kültürümüzü yansıtan Bakırlıazaviye Köyü başta olmak üzere, aynı düzeyde yapıya sahip olan komşu Kaldırayak Köyü ve çevresi köy kültürümüzün korunduğu, sürdürüldüğü ilgi ve yatırımları beklemektedir.

Sinop Valiliği, ÇEKÜL Vakfı, üniversitelerin ilgili bölümleri ve Mimarlar Odası bu konuda işbirliği yapabilirler..

TMMOB Mimarlar Odası 43. Dönem Genel Kurul Sonuç Bildirgesi 9 Nisan 2013

TMMOB Mimarlar Odası 43. Dönem Seçimsiz Genel Kurulu 6 - 7 Nisan 2013 tarihlerinde delegeleriyle Antalya'da toplanmış; güncel gelişmeler değerlendirilerek ülke gündeminin kente, mimarlığa, meslek örgütüne, meslektaşlara etkileri kapsamlı bir şekilde değerlendirilmiş ve çözüm önerileri ortaya konmuştur.

Bu değerlendirmeler ışığında dünya, bölge ve ülke sorunlarımızla, meslek, meslektaş ve meslek Odamızla ilgili öncelikli konulardaki görüşler "Genel Kurul Sonuç Bildirisi" ve aynı zamanda bu toplantının Mimarlar Odası tarafından geleneksel olarak her yıl Nisan ayında yapılmakta olan Mimar Sinan'ı anma etkinliklerine denk gelmesi nedeni ile "Sinan Bildirisi" olarak yayımlanmaktadır:

Anadolu'dan Balkanlar'a uzanan geniş bir coğrafyada dünya mirasına çok sayıda anıtsal eser kazandıran Koca Sinan'ı ölümünün 425. yılında saygıyla andığımız, dünyamız, bölgemiz ve ülkemiz açısından derin kaygılar duyduğumuz bugünlerde bölgemiz, sorunların kesiştiği merkez haline gelmiştir. Ülkemiz ise, küresel güçlerin çıkarları doğrultusunda hızla bu sorunların içerisine sürüklenmektedir.

Tarihsel bir "kırılma" süreci içinde bulunduğumuz bu dönemde, toplumun "barış" umutları-

nı ve demokratik taleplerini temel alması gereken Anayasa değişiklik tartışmaları; "otoriter" bir yönetimin pazarlanmasının aracı haline getirilirken; ülkemizde ve bölgemizde yıllardır yaşanmakta olan kaos, şiddet ve insan yaşamı hiçe sayılmaktadır. Gelinen aşamada artık yeni can kayıplarının olmaması için bütün kesimlerin barıştan yana tavır alması hayati öneme sahiptir. Bu nedenle barış girişimleri çok değerlidir. Bizler mimar ve meslek örgütü olarak barışın ve yaşamın yanında açık tavrımızı her zaman koymuş ve koymaya devam etmekteyiz.

Toplumun "Anayasa" üzerinden zapturapt altına almaya çalışıldığı bu süreçte, ekonomik perspektif "kentsel dönüşüm"e dayandırılmakta ve insani, bilimsel ve mesleki tüm birikimler yok sayılarak; "3. Köprü", "Atatürk Orman Çiftliği", "Su Havzaları", "HES", "Altın Madenleri", " Kıyı Yasası", "2B", "TOKİ", "Kentsel Dönüşüm" gibi uygulamalarla; Cumhuriyet dönemi mimari mirasımız, doğal, tarihî, kültürel değerlerimiz "ranta" feda edilmektedir.

Bizler, ülkemizin "demokratik, eşitlikçi ve özgürlükçü" bir Anayasaya kavuşması için, 1982 Anayasasının mutlaka değişmesi gerektiğini savunuyoruz. Ancak, gündemde olan, demokratik ve kamusal hakları, kent, çevre ve kültürel kaynakların yok edilmesini ve bunlarla ilgi- >>

<< li işlenen suçları Anayasal güvenceye kavuşturmayı, Cumhuriyetin kazanımlarını ortadan kaldırmayı ve "otoriter" bir rejimi hedefleyen "Yağmanın Anayasasını" reddediyoruz.

Diğer taraftan, mesleğimiz ve Örgütümüz de, bu süreçte oluşturulan gündemlerle ağır saldırılara maruz kalmaktadır. Meslek alanımızla doğrudan ilgili olarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın kuruluşuna dair 644, 648 ve 653 sayılı KHK'ler ile başlatılan süreç; başta Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, İmar Kanunu, Yapı Denetim Kanunu, Kıyı Kanunu, Mera Kanunu, Büyükşehir Belediye Kanunu olmak üzere doğal ve yapılı çevreye yönelik yasalarda öngördüğü ve gerçekleştirdiği değişikliklerle, ülkemizdeki imar faaliyetleri ve yapı üretim sürecinin, demokratik katılım mekanizmaları olmaksızın, yerel yönetimleri de işlevsizleştirecek şekilde, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na bağlandığı ve adeta Bakanlığın "Türkiye Belediye Başkanlığı"na dönüştürüldüğü bir kurguyu dayatmaktadır.

Kentlerimizin planlı ve sağlıklı gelişimi, kentsel yaşamın niteliğinin yükseltilmesi, tarihî ve doğal çevre yağmasının durdurulması gibi amaçlarla "Şehircilik Bakanlığı" kurulması önerisini yıllardır Mimarlar Odası tarafından gündeme getirilmekte ve çaba gösterilmektedir. Doğal olarak ilk bakışta, "Çevre ve Şehircilik Bakanlığı"nın kurulması olumlu bir gelişme olarak algılanabilir. Ancak, Bakanlığın kuruluş süreci, amaçları, teşkilat yapısı ve yetkileri değerlendirildiğinde geçmişi dahi aratan "çok ciddi sorunlarla karşı karşıya olduğumuz" açıkça anlaşılmaktadır.

Kanun Hükmünde Kararnameler ile "kent ve doğayı rant aracı olarak gören" bir anlayışın tüm alanlara egemen olmasının önündeki engellerin kaldırılması ve bu alanlara ilişkin yetkilerin iktidarın elinde toplanması için TMMOB ve bağlı Odaların, Yerel Yönetimlerin "asli işlerine" ait yetkilerinin gasp edilmesi, "özerk ve kamusal kimliklerinin" yok edilmesi, TOKİ'nin Bakanlığa bağlanması ve bilirkişilik müessesesinin Bakanlığın emrine verilmesi yönünde yapılan düzenlemeler, sıklıkla dillendirilen "ileri demokrasi" söylemleriyle bağdaşmamaktadır.

Mimarlar Odası olarak "rantçı ve otoriter" bir anlayışla KHK'ler ve yeni yönetmelik düzenlemeleriyle, Meslek Odalarının "kamusal ve özerk" kim-

liklerini yok sayan ve bunlara karşı organize bir şekilde yürütülen "işlevsizleştirme, yetkisizleştirme ve yok etme" politikalarını şiddetle kınıyoruz.

Türkiye, yeryüzünün en köklü uygarlık birikimlerine sahip olmasına rağmen, özellikle kentleşme ve yapılaşma sürecini bu niteliğine yakışmayan bir kimlik erozyonu içinde yaşanması, ülkemizde, yerleşim ve gelişme alanlarındaki mimarlıktan yoksun biçimlenmeler ve kullanımların yarattığı mekânsal yozlaşmalar, toplumsal ve kültürel erozyonlar karşısında "kalcı, sürdürülebilir, kimlikli ve çağdaş" bir çevrenin yurt düzeyinde temel imar ve kentleşme hedefi olmasının sağlanması; Türkiye'mizin de kendine özgü koşulları ile evrenselliği yaşamasını içerecek nitelikte bir "planlama - kentleşme ve konut politikası"nın oluşturulması gerektiğini vurgulamaktayız.

Yaklaşık bir yıl sonra yapılacak olan yerel seçimlerle, kentlerin toplum adına sahibi olan yerel yönetimler yeniden seçilecektir. Bu dönemde demokrasinin beşiği olarak kabul edilen belediyelerin uygulamaları, kente müdahaleleri, merkezin yerel yönetimler üzerinde baskısı, kamusal özerklik gibi mimarlık ve şehircilikle ilgili konuları değerlendirme olanağı bulunmaktadır.

Yerel seçimlerde "yağma ve otoriter anlayıştan yana" olanların teşhir edilmesi ve "demokratik yerelleşme ve sağlıklı kentleşme" anlayışlarının teşvik edilmesi kamusal sorumluluklarımız arasında önemli bir yere sahiptir.

Genel Kurulda yapılan ortak değerlendirmelere bağlı olarak gündemde yer alan kapsamlı sorunların üye ve örgütsel seferberliğe dayalı bir "Dayanışma Süreci" ile aşılabileceği belirtilerek; Oda'nın Anayasal güvence altında olan yetki ve sorumluluklarının gereğini kararlı bir şekilde yerine getirmeye devam edeceği vurgulanmıştır.

Mimarlar Odası Genel Kurulu, bu değerlendirmelerin ışığında olağanüstü koşullardan geçtiğimiz bu dönemde; başta meslektaşlarımız olmak üzere bütün duyarlı kesimleri savaşa ve anti-demokratik süreçlere karşı tavır almaya; meslek örgütlerimizin, üniversitelerimizin, yerel yönetimlerin "kamusal özerk" kimliklerini korumaya, doğa-kent-kültür yağmasına dur demeye çağırılmaktadır.

Mimarlar Odası Toplum Hizmetinde!

"8 Mart Dünya Kadınlar Günü" Basın Açıklaması

8 Mart, kadınların eşit işe eşit ücret talepleriyle 1857 yılında, adalet, barış ve eşitlik için başlattıkları uzun soluklu mücadelelerinin simgesi olan, hakları uğruna can verdikleri gündür.

Günümüzde 8 Mart'lar, kadın sorunlarına çözüm önerilerinin, kadınlara karşı her türlü ayrımcılığın kaldırılması ve kadına yönelik şiddete son verilmesi istemlerinin; bir kez daha dile getirildiği gündür.

Kadınlar, Dünya nüfusunun %50'sini, yeryüzündeki toplam işgücünün üçte ikisini oluşturmaktadır. Ancak, kadınlar dünya gelirinin %10'unu almakta ve dünyanın tüm mal varlığının %1'ine sahip bulunmaktadır.

Fakat ne yazık ki yaşamın her alanında var olan kadınlar, istihdamda, karar alma mekanizmalarında ve politikada nüfus oranında temsil edilmemektedir.

Anayasa da "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, dini, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetmeksizin kanun önünde eşittir" İfadesi bulunmasına karşın yasal düzenlemeler yeterli değildir.

Dünya genelinde ve ülkemizde kadınların yaşadıkları sorunlara baktığımızda hiç de iyimser görüntülerle karşılaşmıyoruz.

Ülkemizde Okur yazar olmayan yaklaşık 7.5 milyon nüfusun 6 milyonunu kız çocukları ve kadınlar oluşturuyor.

Her 4 kadından biri okuma yazma bilmiyor, kadınların sadece yüzde 3.9'u yüksek okul mezunu.

Nüfusun yarısı kadın olmasına karşın TBMM'de kadınların temsil oranı yüzde 8.7, yerel yönetimlerde kadın temsil oranı ise binde 5.

Kadınların geliri, erkeklerin gelirinden yüzde 40 daha az.

Kadınlara yönelik şiddetin en temel nedenlerinden biri toplumda yaygın olarak kabul gören ahlâk ve namus anlayışıdır.

Tarımda uygulanan ekonomik politikalar nedeniyle tarımsal üretimde çalışan 3 milyondan fazla kadın, yakın bir gelecekte işsizlik ve gelir kaybı olgusuyla karşı karşıya kalacaktır.

Şiddete uğrayan kadınlar için başvuru ve sığınma evlerinin sayısı artırılmalı, ücretsiz danışmanlık, psikolojik ve tıbbi destek ve yasal yardım yapılmalıdır.

Bugün ülkemizde tırmanan işsizliğin, yoksulluğun, şiddetin ve bunların doğal sonucu olarak kadın erkek eşitliğinin sağlanamamasının sorumluluğu, öncelikle yönetenler ve onların izlediği gerici politikalarda.

Üretilen gerici politikaların, ileriye ön görme şansı yoktur.

Bizler, bu ülkenin topraklarında yaşayan kadınlar olarak; kazandığımız Cumhuriyet devrimlerine sonuna kadar sahip çıkacak ve onları daha da ileri taşıyarak mücadelemize devam edeceğiz. 08.03.2013

**TMMOB
SAMSUN İL KOORDİNASYON KURULU
KADIN KOMİSYONU**

Bilirkişilik Toplantısı

Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'nün yararlanıcısı olduğu ve yürütme görevini üstlendiği "**Geliştirilmiş Bilirkişilik Sistemi Eşleştirme Projesi**", 01.01.2013 tarihinde paydaş ülke Almanya ile birlikte başlatıldı.

Genel amacının, yargının tarafsızlığı, güvenilirliği ve etkinliğinin güçlendirilmesi olarak belirlenen projenin; diğer bir amacı ise bilirkişilik sisteminin bir bütün olarak reforma ve standardizasyona tabi tutularak yargının tarafsızlığının, güvenilirliğinin ve etkinliğinin güçlendi-

rilmesine destek olunması, bilirkişilik hizmetinin kalitesinin artırılması, sistemin elle tutulabilir standartlara ve etik değerlere ulaştırılabilmesi olarak belirlendi.

Adalet Bakanlığının proje kapsamında çalışmaların yürütülmesi için seçtiği adliyeler arasında İstanbul, Antalya, Manisa ve Şanlıurfa'nın yanı sıra Samsun adliyesi de bulunuyordu.

19 Mart Salı günü Alman Hakimler Rainar DOPP, Dr. Oliver SCHOEN'un da bulunduğu Alman heyetin ve Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğüne bağlı hakimlerin, Samsun adliyesinde görevli hakimlerin ve Mimarlar Odası Samsun Şube Başkanımız Selami ÖZÇELİK'in de katılımıyla Başsavcı ve Samsun Adliyesi Adalet Komisyonu Başkanı ziyaret edildi. İdare Mahkemesi ve Baro ziyaretlerinin ardından Mimarlar Odası Samsun Şubesinde tüm yönetim kurulu üyelerimizin de katılımıyla ortak bir toplantı yapıldı. Hem Şubemiz hem Adalet Bakanlığı katılımcıları hem de Alman heyet adına faydalı olduğunu düşündüğümüz fikir alışverişi sonrasında toplantı sona erdi.

Mimarlık ve Mühendislik Hizmet Bedellerinin Hesabında Kullanılacak 2013 Yılı Yapı Yaklaşık Birim Maliyetleri

"Mimarlık Ve Mühendislik Hizmet Bedellerinin Hesabında Kullanılacak 2013 Yılı Yapı Yaklaşık Birim Maliyetleri Hakkında Tebliğ" T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından 24 Nisan 2013 tarih, 28627 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış bulunmaktadır.

Söz konusu tebliğ ile belirlenmiş olan yapı yaklaşık birim maliyetlerin, Mimarlık Hizmetleri Asgari Bedellerinin belirlenmesinde 1 Haziran 2013 tarihinden uygulanmaya başlanacaktır.

24 Nisan 2013 ÇARŞAMBA

Resmî Gazete

Sayı: 28627

TEBLİĞ

Çevre ve Şehircilik Bakanlığından:

MİMARLIK VE MÜHENDİSLİK HİZMET BEDELLERİNİN HESABINDA KULLANILACAK 2013 YILI YAPI YAKLAŞIK BİRİM MALİYETLERİ HAKKINDA TEBLİĞ

16/7/1985 tarihli ve 85/9707 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe giren Mimarlık ve Mühendislik Hizmetleri Şartnamesi'nin 3.2 maddesi gereğince mimarlık ve mühendislik hizmet bedellerinin hesabında kullanılacak 2013 yılı Yapı Yaklaşık Birim Maliyetleri, yapının mimarlık hizmetlerine esas olan sınıfı dikkate alınarak inşaat genel giderleri ile yüklenici kârı dahil belirlenerek aşağıda gösterilmiştir.

YAPININ MİMARLIK HİZMETLERİNE ESAS OLAN SINIFI	Yapının Birim Maliyeti (BM) TL/m ²
I. SINIF YAPILAR	
A GRUBU YAPILAR	85,00
• 3 m yüksekliğe kadar kagir ve betonarme istinat ve bahçe duvarları	
• Basit kümes ve basit tarım yapıları	
• Plastik örtülü seralar	
• Mevcut yapılar arası bağlantı-geçiş yolları	
• Baraka veya geçici kullanımı olan küçük yapılar	
• Yardımcı yapılar (Müştemilat)	
• Gölgelekler-çardaklar	
• Üstü kapalı yanları açık teneffüs, oyun gösteri alanları	
• ve bu gruptakilere benzer yapılar.	
B GRUBU YAPILAR	145,00
• Cam örtülü seralar	
• Basit padok, büyük ve küçük baş hayvan ağılları	

- << • Su depoları
 • İş yeri depoları
 • ve bu gruptakilere benzer yapılar.

II. SINIF YAPILAR

A GRUBU YAPILAR 235,00

- Kuleler, ayaklı su depoları
- Palplanj ve ankrajlı perde ve istinat duvarları
- Kayıkhane
- ve bu gruptakilere benzer yapılar.

B GRUBU YAPILAR 320,00

- Pnömatik ve şişirme yapılar
- Tek katlı ofisler, dükkan ve basit atölyeler
- Semt sahaları, küçük semt parkları, çocuk oyun alanları ve müştemilatları
- Tarımsal endüstri yapıları (Tek katlı, prefabrik beton ve çelik depo ve atölyeler, tesisat ağırlıklı ağıllar, fidan yetiştirme ve bekletme tesisleri)
- Yat bakım ve onarım atölyeleri, çekek yerleri
- Jeoloji, botanik ve tema parkları
- Mezbahalar
- ve bu gruptakilere benzer yapılar.

C GRUBU YAPILAR 370,00

- Hangar yapıları (Uçak bakım ve onarım amaçlı)
- Sanayi yapıları (Tek katlı, bodrum ve asma katı da olabilen prefabrik beton ve çelik yapılar)
- ve bu gruptakilere benzer yapılar.

III. SINIF YAPILAR

A GRUBU YAPILAR 490,00

- Okul ve mahalle spor tesisleri (Temel eğitim okullarının veya işletme ve tesislerin spor salonları, jimnastik salonları, semt salonları)
- Katlı garajlar
- Hobi ve oyun salonları
- Ticari bürolar (üç kata kadar-üç kat dahil-asansörsüz ve kalorifersiz)
- Alışveriş merkezleri (semt pazarları, küçük ve büyük hal binaları, marketler. v.b)
- Basımevleri, matbaalar
- Soğuk hava depoları
- Konutlar (dört kata kadar-dört kat dahil-asansörsüz ve kalorifersiz)
- Akaryakıt ve gaz istasyonları
- Kampingler
- Küçük sanayi tesisleri (Donanımlı atölyeler, imalathane, dökümhane)
- Semt postaneleri
- Kreş-Gündüz bakımevleri
- ve bu gruptakilere benzer yapılar.

B GRUBU YAPILAR 585,00

- Entegre tarımsal endüstri yapıları
- İdari binalar (ilçe tipi hükümet konakları, vergi daireleri)
- Gençlik Merkezleri
- Belediyeler ve çeşitli amaçlı kamu binaları
- Lokanta, kafeterya ve yemekhaneler
- Temel eğitim okulları
- Küçük kitaplık ve benzeri kültür tesisleri
- Jandarma ve emniyet karakol binaları
- Sağlık ocakları, kamu sağlık dispanserleri, sağlık evleri
- Ticari bürolar (Kaloriferli veya asansörlü)
- Halk evleri
- Pansiyonlar
- 150 kişiye kadar cezaevleri
- Fuarlar
- Sergi salonları
- Konutlar (asansörlü ve/veya kaloriferli)
- Marinalar
- Gece kulübü, diskotekler
- İtfaiye kurtarma istasyonları
- Misafirhaneler
- Büyük çiftlik yapıları
- ve bu gruptakilere benzer yapılar.

IV. SINIF YAPILAR**A GRUBU YAPILAR** 650,00

- Özelliği olan büyük okul yapıları (Spor salonu, konferans salonu ve ek tesisleri olan eğitim yapıları)
- Poliklinikler
- Liman binaları
- Ticari Bürolar (Asansörlü ve kaloriferli)
- 150 kişiyi geçen cezaevleri
- Kaplıcalar, şifa evleri vb. termal tesisleri
- İbadethaneler (Dini yapılar, 1000 kişiye kadar)
- Entegre sanayi tesisleri
- Aqua parklar
- Müstakil spor köyleri (Yüzme havuzları, spor salonları ve stadları bulunan)
- Yaşlılar huzurevi, kimsesiz çocuk yuvaları, yetiştirme yurtları
- Büyük alışveriş merkezleri
- Yüksek okullar ve eğitim enstitüleri
- Apartman tipi konutlar (Yapı yüksekliği 21.50 m.'yi aşan, asansörlü ve/veya kaloriferli)
- Oteller (1 ve 2 yıldızlı)
- ve bu gruptakilere benzer yapılar.

B GRUBU YAPILAR 730,00

- İş merkezleri
- Araştırma binaları, laboratuvarlar ve sağlık merkezleri

- <<
- Metro istasyonları
 - Stadyum, spor salonları ve yüzme havuzları
 - Büyük postaneler (merkez postaneleri)
 - Otobüs terminalleri
 - Satış ve sergi binaları (showroomlar)
 - Eğlence amaçlı yapılar (çok amaçlı toplantı, eğlence ve düğün salonları)
 - Banka binaları
 - Normal radyo ve televizyon binaları
 - Özelliği olan genel sığınaklar
 - Özellikli müstakil konutlar (villalar, teras evleri, dağ evleri, kaymakam evi)
 - ve bu gruptakilere benzer yapılar.

C GRUBU YAPILAR 840,00

- Büyük kütüphaneler ve kültür yapıları
- Bakanlık binaları
- Yüksek öğrenim yurtları
- Arşiv binaları
- Radyoaktif korumalı depolar
- Büyük Adliye Sarayları
- Otel (3 yıldızlı) ve moteller
- Rehabilitasyon ve tedavi merkezleri
- İl tipi hükümet konakları ve büyükşehir belediye binaları
- ve bu gruptakilere benzer yapılar.

V. SINIF YAPILAR

A GRUBU YAPILAR 1.040,00

- Radyo - Tv İstasyonları
- Özelliği olan askeri yapılar ve orduevi
- Büyükelçilik yapıları, vali konakları ve 600 m2 üzerindeki özel konutlar
- Borsa binaları
- Üniversite kampüsleri
- Yapı yüksekliği 51,50 m'yi aşan yapılar
- Alışveriş kompleksleri (İçerisinde sinema, tiyatro, sergi salonu, kafe, restoran, market, v.b. bulunan)
- ve bu gruptakilere benzer yapılar.

B GRUBU YAPILAR 1.270,00

- Kongre merkezleri
- Müze, sergi kütüphane kompleksleri
- Olimpik spor tesisleri-hipodromlar
- Bilimsel araştırma merkezleri, AR-GE binaları
- Hastaneler
- Havaalanları
- İbadethaneler (Dini yapılar, 1000 kişinin üzerinde)
- Oteller (4 yıldızlı)
- ve bu gruptakilere benzer yapılar.

C GRUBU YAPILAR 1.450,00

- Üst donanımlı kompleks oteller ve tatil köyleri (5 yıldızlı)
- Büyük radyo ve televizyon binaları
- ve bu gruptakilere benzer yapılar.

D GRUBU YAPILAR 1.750,00

- Opera, tiyatro, bale yapıları, konser salonları ve kompleksleri
- Restore edilecek yapılar ve tarihi ve eski eser niteliğinde olup, yıkılarak orijinaline uygun olarak yapılan yapılar
- ve bu gruptakilere benzer yapılar.

Açıklamalar:

1-) Benzer yapılar, ilgili gruptaki yapılara kıyasen uygulayıcı kurum ve kuruluşlarca Mimarlık ve Mühendislik Hizmetleri Şartnamesinin ilgili hükümlerinden yararlanılarak belirlenecektir.

2-) Tebliğin revizyonu çalışmalarında sınıfı veya grubu değiştirilen veya tebliğden çıkarılan yapılar için, 2013 yılından önceki tebliğlere göre yapı sınıfı ve grubu belirlenmiş mimarlık ve mühendislik hizmetlerinde; belirlendiği yılın tebliğindeki yapı sınıfı ve grubu değiştirilmeksizin 2013 yılı tebliğinde karşılığı olan tutar esas alınmak suretiyle hesap yapılacaktır. Tebliğ olunur.

Kent, Kültür ve Demokrasi Forumu'nun İkinci Buluşması Trabzon'da Düzenleniyor

TMMOB Mimarlar Odası tarafından; ülkemize özgü birikimin bir araya gelmesinin ve bu süreçte sivil demokratik kuruluşlar ve mimarlık, bilim, kültür ve sanat insanları ile birlikte de-

ğerlendirme ortamının sağlanmasının, dönemsel "Kent, Kültür, Çevre, Demokrasi ve Mimarlık Politika Belgesi"nin oluşturulmasının hedeflendiği Kent Kültür ve Demokrasi Forumu Buluşmaları 42. Çalışma Döneminde başlatılmıştır.

43. Çalışma Döneminde etkinliklerin Türkiye coğrafyasına yayılmasını ve bölgelerin özgün niteliklerini de ortaya koymayı amaçlayan Adana, Trabzon ve İzmir Kent Kültür ve Demokrasi Forumu Buluşmaları dizisi 22 Aralık 2012 tarihinde Adana'da başladı. Bölge genelinde mimarlık, kentleşme, kentli kimliği ve toplum ilişkilerinin sorgulandığı Adana Buluşmasında; yerel gelişmeleri etkileyen ve yönlendiren ülke ölçeğindeki mimarlık, kentleşme ve dönüşüm politikaları değerlendirildi.

TMMOB Mimarlar Odası 43. Dönem çalışmaları çerçevesinde; Kent, Kültür ve Demokrasi Forumu buluşmalarının ikincisi 11 Mayıs 2013 tarihinde Trabzon'da gerçekleştirilecek.

Bir katılım süreci olarak öngörülen "Kent, Kültür ve Demokrasi Forumu" katılımcılarıyla birlikte bir politika metninin yeniden üretilmesi sürecinin, geleceğe ilişkin umutların beslenmesine yol açması dileğiyle, ilgilileri, ilgilenenleri ve dostları bu sürece katkı vermeye çağırıyoruz.

TMMOB MİMARLAR ODASI

Yeni Üyelerimiz

45196
ESRA DEMİR
BOZOK ÜNV.

45243
DUR SUN YOLAÇAN
AVRUPA ÜNV.

45583
SEDA PELİT
ERCİYES ÜNV.

45274
NEFİSE GÖKÇE
TRAKYA ÜNV.

45285
AYŞE ÖZGE KOÇAK
GAZİ ÜNV.

45549
EROL TEMİZ
Y.T.Ü

Hoş geldiniz...

MİV-SAN
MİMARLIK VAKFI
SOSYAL GÜVENLİK VE
YARDIMLAŞMA SANDIĞI

"Geleceğimiz İçin Önemli Bir Adım!"

Sizi, Mimarlık Vakfı Sosyal Güvenlik ve Yardımlaşma Sandığı'na üye olmaya, Sandığın hizmetlerini birlikte geliştirmeye davet ediyoruz.

Mimarlık Vakfı, 1996'da iki alanda ihtiyacı karşılamak amacıyla kuruldu.

Birincisi, meslek ve kültür alanı; o günlerde, mimarlık mesleğini halka, topluma tanıttık, mesleğimizin toplumda hak ettiği yeri kazanacak, bir dizi sanatsal, kültürel faaliyet yapacak bir kurum gerekiyordu. Mimarlık mirasımızı, birikimimizi korumak ve en önemlisi de onu yeni yetişen kuşak mimarların kullanımına, incelemesine, esinlenmesine sunmak bunun olanaklarını yaratmak amacıyla çalışmalar yapmak. Bugün de bu eserlerin, layık olduğu gibi korunduğu, gerek duyulduğunda ulaşılabileceğine dair hepimizin ciddi kuşkuları olsa gerek.

Vakfın kuruluşunun dayandığı ikinci temel, sosyal alanda faaliyet gösteren Sosyal Güvenlik ve Yardımlaşma Sandığı ile Eğitim ve Burs Fonu'dur. Yardımlaşma Sandığı, kuruluş belgelerinde ifade edildiği gibi, "meslektaşlarımız arasında dayanışma sağlamayı, acil hallerde üyelerine yardım yapmayı esas alan ve giderek sosyal alanda hizmet vermeyi, hizmetlerini geliştirmeyi amaçlamıştır."

Vakfın en önemli sosyal projesi olan Yardımlaşma Sandığı'na 2662 mimar üye olmuş ve destek vermiştir. Mimarlık Vakfı Yardımlaşma Sandığı sayesinde bugün artık üye mimarların başvuracakları bir sosyal güvence kuruluşu vardır.

Yardımlaşma Sandığı, vefat eden üyelerin ailelerine en zor günlerinde yardım elini uzatmış, yükümlülüğünü eksiksiz olarak yerine getirmiştir. Zorunlu durumlarda, üye meslektaşlara olanaklar ölçüsünde yardımlarda bulunmuştur. Oluşacak birikimlerin nemalandırılması, yatırımlar yapılması sonucunda sosyal tesisleri, öğrenci yurtları, yaşam evleri, lokalleri ile Sandığımız üyelerine, yaptıkları katkının üzerinde sosyal hizmet sağlayabilir.

Bu hizmetlerin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması için, Sizin de Yardımlaşma Sandığı'na üye olmanızı bekliyoruz.

İlgi ve desteğinizi esirgemeyeceğiniz umuduyla, başarı ve mutluluklar dileriz.

YARDIMLAŞMA SANDIĞI ÜYELİĞİ

www.mimarlikvakfi.org.tr adresinde bulunan sitemizi ziyaret etmeniz ve menu'den girilen Üye Formunu düzenleyip göndererek üyelik işleminizi başlatabilir, ayrıca, Mimarlar Odası Şubelerinde de üye olabilirsiniz.

Kredi kartı bilgilerini ve size uygun ödeme planını Vakfa ulaştırarak,

Türkiye İş Bankası Parmakkapı Şubesi IBAN TR37 0006 4000 0011 0420 7371 34 nolu hesaba yatırarak aidatınızı ödeyebilirsiniz.

Giriş Ödentisi 90 TL üye kaydı sırasında ve bir kez ödenir. 2013 Yılı Ödentisi 180 TL

MİMAR MESLEKİ SORUMLULUK SİGORTASI YENİDEN DÜZENLENDİ!

Mimarlar Odası tarafından yıllardır savunulagelen Mesleki Sorumluluk Sigortası yapı sektörünün içine girdiği son gelişmeler nedeniyle bugün her zamankinden daha büyük önem arz etmektedir.

Mesleki Sorumluluk Sigortası, profesyonel hizmet veren bir mimarın, bir tüzel kişiliğin veya bordrosundaki çalışanın, faaliyetlerini gerçekleştirmeleri esnasında, hata, ihmal veya kusuru neticesinde, 3. şahısların açacağı davaları kaybetmeleri durumunda çıkabilecek tazminat masraflarını poliçede yazan limitler dahilinde karşılamaktadır.

İnsan hatalarının tamamen yok edilmesi ne yazık ki mümkün görünmemektedir. Bununla birlikte, bu hatalar nedeniyle müşterilerden gelen tazminat talepleri sonrası finansal darboğaza girme riski ortaya çıkmaktadır. Mesleki Sorumluluk Sigortası tam bu noktada önemli bir finansal güvence sağlamaktadır.

Mesleki Mesuliyet Poliçesi ile mimarın hata, ihmal veya kusurundan kaynaklı tazminat taleplerini karşılamanın yanı sıra aşağıdaki ek teminatları da sadece Mimarlar Odası üyeleri için geniş bir kapsamla sağlayabilmektedir.

Mimar Mesleki Sorumluluk Sigortalarında:

- Fikri mülkiyet
- Hakaret
- Dolandırıcılık/sahtekârlık
- Savunma
- Veri koruması
- Soruşturmaya katılım masrafları
- Yargı benzeri masraflar
- Kayıp dökümanlar
- Uzman tasarımcılar
- Uzatılan bildirim süresi
- İletişim masrafları
- Sözleşme döneminde iktisap edilen iştirakler teminatı

Hizmet kapsamı;

- Mesleki faaliyet sırasında karşılaşılabilecek risklerin tanınması ve değerlendirilmesi
- Risklerin önlenmesiyle ilgili hukuksal, organizasyonel veya teknik hata kaynaklarının saptanması, azaltılması ve yok edilmesi ile ilgili danışmanlığın sağlanması
- Mesleki Sorumluluk Sigortasının kapsamının, şartlarının ve coğrafi alanının tespit edilmesi
- Hasar danışmanlığı

MİMARLIK VAKFI
İKTİSADİ İŞLETMESİ
FOUNDATION FOR ARCHITECTURE-TURKEY

0 212 244 86 87

www.mivkitabevi.com